

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

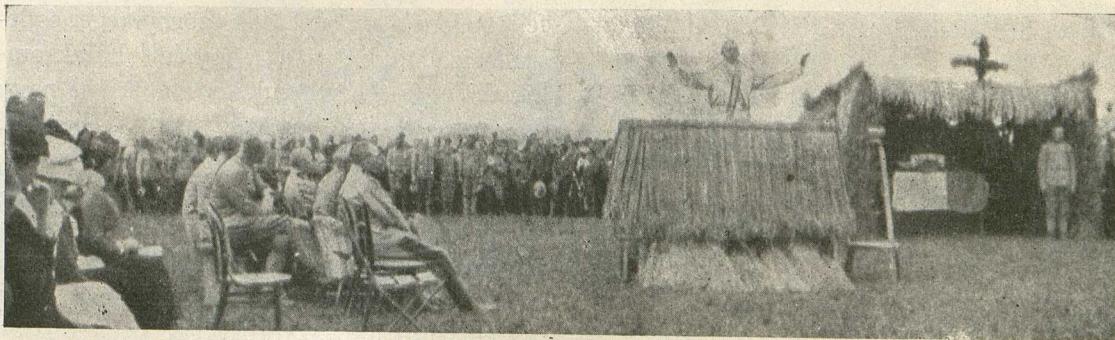
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Erntefest in Horpin. — Aratási háláadás Horpinban.

An unsere Nachkommen.

Epilog.

Glückliche Epigonen, künftige Geniesser der reichen Ernte unserer blutigen Saat! Als Kinder spielt ihr euch noch sorgenlos in unserem Kreise. Euer munterer Frohsinn, eure Heiterkeit ist uns — denen die Freuden und das Lachen fremd wurden — eine wahre Erholung! Wenn wir einmal die Waffen bei Seite legen werden und uns abermals in eurer lieben, anmutigen Mitte einfinden, so werdet ihr uns wieder lehren, was Lust, Heiterkeit und Glückseligkeit ist.

Wir werden euch stolz und selbstbewusst in die Augen blicken können, denn mag sich das Schicksal wie immer wenden, mag sich die geheimnisvolle, verschleierte Zukunft wie immer auch gestalten, so haben wir nichts, was in unserer Macht stand, unversucht gelassen. Wir haben uns tausenden Gefahren ausgesetzt, wir littten übermenschliche Qualen, wir ertrugen schwere Leiden. Wir opferten unser trautes Heim und sahen dem Tod in die Augen. All dies taten wir für euch, für eure Glückseligkeit, für eurer Zukunft, für die Ruhe eurer Frauen, zur Sicherheit eurer Kinder. Viel haben wir mitgemacht und viel haben wir gelernt. Wir lernten uns gegenseitig kennen, wir lernten im Menschen den Menschen zu schätzen. Tausende und abertausende sind im Feuerorkan umgekommen, Tausende wurden von verheerenden Epidemien weggerafft . . .

Und siehe, wir sind noch immer da, wir haben ehrlich unsren Mann gestellt. Euch soll es erspart bleiben die Gräuel und Leiden je mitzumachen, worüber ihr an ruhigen Winterabenden beim flackernden Feuer des Kamins so viel hören werdet.

Gestalten der Märchenwelt erstanden, die Bewohner der Hölle bevölkerten die Welt und die Engel Gottes stiegen zur Erde herab. Die Grenzmauern verschwanden und wir erkannten die grosse Kraft des Zusammen-

Az utódokhoz.

Epilogus.

Boldog epigonok, véres vetésünk dús aratásának szerencsés részesei! Itt játszatok körülöttünk, még gondtalan gyermekkek. Derüs kacagástok, vidámságok üdülés nekünk, kik immár keserves esztendőkön át elszoktunk az örömtől és a nevetéstől! Ha majd egyszer letessük a fegyvereket, ha újra hazatérünk megpihenni kedves körtökbe, ti fogtok bennünket a vidámságra, a nevetésre, a boldogságra újra megtanítani.

Büszkén és bátran nézhetünk majd a szemetek közé, mert bármint forduljon is meg a sors kereke, alakuljon bárhogyan is a rejtelmes jövő, mi megtettük, ami tőlünk tellett! Szembe szálltunk ezer veszéllyel, tűrtünk emberfeletti szenvedéseket, elviseltünk súlyos csapásokat. Feláldoztuk az otthont és farkasszemet néztünk a halállal. És mind ezt értetek cselekedtük, a ti boldogságokért, a ti jövötökért, a ti asszonyaitok nyugalmáért, a ti gyermekitek biztonságáért. Sokat szenvedtünk és sokat tanultunk! Megtanultuk ismerni egymást, megtanultuk az emberben az embert becsülni. Ezer és ezer pusztult el a tűzorkánban, ezreket vittek el a járványok pusztító ördögei! . . .

És ime, itt vagyunk mégis, becsülettel megállottuk a helyünket.

Nektek soha ne kelljen megismernetek mindama borzalmakkal és szomorúságokkal, amikről még majd annyit fogtok hallani, csendes téli estéken a lobogó kandalló mellett. És amit mesélni fognak majd nektek, az mind valóság! . . .

Valóban megelevenedtek a mesék alakjai,